

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1616/2021
15.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Никола Тадић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 5246/20 од 29.10.2020. године, на седници одржаној 15.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље, изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 5246/20 од 29.10.2020. године.

Образложење

Апелациони суд у Београду, пресудом Гж 9380/18 од 29.05.2019. године, одбио је као неосновану жалбу тужиље и потврдио пресуду Вишег суда у Београду П 10/2013 од 08.06.2018. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиље, којим је тражила да се обавезе тужена да исплати тужиљи на име накнаде материјалне штете у виду разлике у висини плате пре и после штетног догађаја, износ од 15.000.000,00 динара; да се обавезе тужена да исплати тужиљи на име накнаде материјалне штете у виду разлике у пензијама, износ од 13.476.666,66 динара; обавезана је тужиља да накнади туженој трошкове парничног поступка у износу од 283.200,00 динара и одбио захтев тужиље за ослобађање од плаћања судских такси.

Виши суд у Београду, решењем П 10/13 од 18.05.2020. године, одбацио је предлог тужиље за ослобађање од плаћања судске таксе на првостепену одлуку (став први изреке). Ослободио је тужиљу обавезе плаћања судске таксе на жалбу и одлуку другостепеног суда (став други изреке).

Апелациони суд у Београду, решењем Гж 5246/20 од 29.10.2020. године, одбио је као неосновану жалбу тужиље и потврдио решење Вишег суда у Београду П 10/13 од 18.05.2020. године, у ставу првом изреке.

Против наведеног решења другостепеног суда, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је у границама својих овлашћења испитао дозвољеност ревизије на основу члана 413, а у вези члана 420. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20) и утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

Тужба је поднета 09.01.2013. године.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано, да, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Одредбом става 2. овог члана, да, ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Како побијано другостепено решење којим је у конкретной ситуацији одбијена као неоснована жалба тужиље, изјављена на решење првостепеног суда у делу којим је одбачен предлог тужиље за ослобађање од плаћања судске таксе на првостепену одлуку, не представља решење којим се поступак правноснажно окончава, то ревизија тужиље изјављена против побијаног другостепеног решења није дозвољена, на основу одредбе члана 420. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, а у вези члана 420. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић